

Andělé, proročtí ptáci a další ptačí lidé: kdo jsou?

Kdo z nás neslyšel o andělech? Jsou nepostradatelnými postavami v posvátných písmech předních světových náboženství, zejména abrahámovského směru. Ačkoli spousta bytostí podobných andělům se vyskytuje také v pohanských vírách.

Od pradávna lidé zobrazovali napůl ptáky a napůl lidi, nebo lidi s křídly, nebo ptáky s lidskými hlavami.

Chci říct, že hlavním rozpoznávacím znakem anděla jsou právě jeho křídla. Anděl je beztělesná entita v podobě člověka-ptáka s křídly na zádech. Vyobrazení takovýchto lidí-ptáků se však vyskytovala již ve starém Egyptě a ve starověké Persii, Asýrii a Řecku. Pohádkový pták ohnivák, pták Fénix, Finist jasný sokol, Sirin, Alkonost a proročtý pták Gamajun jsou naši staroslovanští rajští ptáci, podobní andělům. I na Velikonočním ostrově je mnoho vyobrazení lidí-ptáků nebo ptáků-lidí. Je něco společného mezi biblickými anděly a starověkými ptáky-lidmi? Kdo jsou andělé? Odkud se na Zemi vzali?

Možná okřídlené bytosti skutečně přišly na Zemi z jiných planet nebo z paralelních světů. Možná existuje nějaká andělská civilizace nebo několik podobných civilizací... Možná stále žijí poblíž nás...

Ale o všem popořádku. Ráda bych se nyní s vámi podělila o informace na toto téma, které přišly prostřednictvím vědomého snění. Někomu to bude připadat jako pohádka nebo fantazie, pro někoho to bude zajímavé. Věřit či nevěřit je osobní záležitostí každého, vždyť se nejedná o vědecký výzkum, který vyžaduje důkazy a fakta.

Z bělavé mlhy se vynořily zalesněné hory. Řeka pomalu nese své vody. Nad vodou se tyčily staré popraskané kameny. Na vrcholu skály se k sobě skláněly dvě borovice, jako by označovaly nějaký průchod. Chuchvalci mlhy se prodral paprsek slunečního světla a mezi borovicemi rozehrál duhu. Hle, duha byla stále hustší a hustší a začala pulzovat mezi kmeny. Nějaká podivná síla mě vtáhla do tohoto portálu mezi stromy. Z duhové záře se mi dělaly mžitky před očima. Ale pak se rozplynula...

Vzduch byl obzvláště čistý a průzračný a po mlze nebylo ani památky. Jasně slunce ozařovalo svěží zeleň listoví. A kdesi v dáli se jako křišťál třpytil zasněžený vrchol vzdálené hory. Ve větvích zašustil slabý vánek a přede mnou spadl dubový list. Ale za ním se rýsoval silný kmen a mohutné větve. Dub zašuměl, a uprostřed husté zeleně se objevil poměrně velký pták, podobný sově nebo puštíkoví, ale mnohem větší a s dlouhými ocasními pery jako páv. Po chvíli se ukázala i jeho hlava s lidskou tváří. Jen místo vlasů ji rámovalo dlouhé peří. Ale oči, nos a cosi, co připomínalo zobák, fascinovaly a přitahovaly můj pohled. Pták jemně zacvrlikal a začal zpívat tím nejjemnějším hlasem. Kupodivu jsem uslyšela překlad jeho písně.

„Často jsem vašim předkům zpívala písně - skazy, a oni si mě pamatovali pod jménem Gamajun. Zpívala jsem je spolu se svými okřídlenými bratry a sestrami v zemi původní, v zemi Sva, kterou nazýváte Hyperboreou, u hory Méru, která stojí tam, v dáli a září pod Sluncem.

Ted' však máte dobu, kdy vám není do zpěvu. A ne každý bude rozumět alegorickým slovům. Takže pro vás, pro vaši dobu, vám budu vyprávět vašim vlastním jazykem, vám srozumitelným, ne jinotajným, ale konkrétním.

Takže, do té země, Hyperboreje, jsme přišli duhovou bránou mezi prostory (portálem) ze vzdálených světů u jiných hvězd.

Existuje několik hvězdných čertogů (suhvězdí), kde žijí rozumné civilizace podobné ptákům. Vy je nazýváte - souhvězdí Orla, souhvězdí Labutě, souhvězdí Lyry. Na rozlehlých prostranstvích těchto čertogů hoří hvězdy a svou silou drží země (planety). A na těch zemích jsou různé krajiny a žijí v nich ti, které jste uctívali jako prorocké ptáky, a žijí tam také ti, které jste uctívali jako anděly.

Existují různí ptačí lidé. Jsou tací, kteří mají tělo ptáka, ale tvář lidskou. Patřím k nim, stejně jako můj manžel Fénix. Pak jsou tací, kteří mají tělo člověka, ale tvář ptačí. Takoví byli vzdálení předkové egyptského Hora. Rovněž jsou tací, kteří se tělem i tváří podobají lidem, ale na zádech mají křídla. Ti přišli na vaši Zemi z čertogu Lyry, mísice se s okřídlenými příchozími z čertogu Orla.

Tito okřídlení lidé měli ve srovnání s vámi obrovskou postavu. Uslyšeli volání a sténání lidí Země-Midgardu (planety Země), které začali měnit v bezduché otroky příchozí ze světa Nibiru - Nifilim neboli Anunnaki. Okřídlení byli věčnými nepřáteli

Anunnaki. Byli velmi bojovní a spravedliví. Když přišli na Zemi, bojovali s Anunnaki. Tento boj však probíhá dodnes, neboť všechno zlo jejich antisvěta, velkého Navi, převzali do svých služeb Anunnaki, i všechny jeho lži.

Okřídlení bojovníci světla často přicházeli k pozemšťanům a byli jimi nazýváni anděly, tedy posly. Vždyť přicházeli varovat lidi před novými boji se světem temnoty, aby ochránili pozemšťany. Často také lidi varovali před nebezpečím, pokud je přímo nechránili. Můj syn Finist se s nimi do té války vydal. A ta trvala nekonečně dlouho.

Ale ani Anunnaki, ani jejich otrokům - démonům ze světa Navi se nikdy nepodařilo anděly porazit a plně ovládnout Zemi.

A tenkrát se chytrákům z Nibiru podařilo ulovit bludnou planetu bez života a postavit ji do cesty (na oběžnou dráhu) Midgardu-Zemi tak, aby byla vždycky schovaná za Sluncem. Tato planeta váží tolik co Země a Měsíc dohromady, takže se drží na dráze (orbitě). Znáte ji pod jménem Gloria. Anunnaki na Glorii založili osídlení, ale aby se na ní mohla udržet obloha (atmosféra) k dýchání, potřebovali zlato.

Poté přišli na Zemi do země Atlantida, jejíž vládci se chtěli stát vůdci na Midgard-Zemi a uzavřeli smlouvu. Podle této dohody začali Anunnaki přepravovat zlato Atlantánů na Glorii, a na oplátku jim začali dávat své zbraně, aby mohli válčit s Hyperborejci (vašimi předky) a obyvateli zemi Mu (předky asijské žluté rasy), kteří se Atlantánům nepodřídili a nedávali jim možnost zcela ovládnout Zemi. Atlantáné se tak změnilí ve spojence nibiruánských vetřelců Anunnaki či Nifilim, jak si říkali ve svých kruzích.

Nifilim neboli Annunaki neustále prováděli hrůzné pokusy s pěstováním různých monster a část těchto znalostí předali Atlantánům, aby zvýšili jejich pýchu. Tak se na Zemi objevili kentauři, gorgony, sirény a další nestvůry, slepené z různých zvířat. V těchto odporných tělech sídlili démoni Navi čili světa temnoty. Sami Anunnaki také vytvářeli na Glorii různé zrůdy a likvidovali je jako chyby. Vždyť chtěli získat lidské tělo. Samotní Anunnaki nejsou lidé, jsou to napůl hmyzáci - napůl reptiloidi temné větve ze světa Navi. Ale na Glorii si začali oblékat lidská těla, používajíce materiály získané z těl Atlantánů podle oné smlouvy. V těchto tělech přicházeli k Atlantánům, aby si vyzkoušeli lidské rozmnožování. Vždyť samotní Nifilim či Anunnaki byli bisexuální, nebo, jak se u vás říká, hermafroditi. A rozmnožovali se sami ze sebe.

A tak přišli Anunnaki - Nifilim v nových tělech k Atlantánům a začali si brát atlantské ženy. Z toho se rodili obři, často znetvoření, například jednoocí, kterým se později začalo říkat kyklopové. Zvláště silně Nifilim poškodili rod Titána. Tak se jmenoval bratr Atlana - patriarcha pozemských Atlantánů. Vždyť právě Atlan a Titán přivezli svůj lid na arše vytvořené z Měsíce z dalekého čertogu Andromedy. Od té doby Měsíc kotví u Midgardu-Země (viz téma: Měsíc - archa Atlantánů).

Kříženci Nifilim a potomků Titána se stali neovladatelnými obry, dokonce i pro Atlantány, kteří byli mnohem vyšší než vy. Právě s nimi začali bojovat Atlantané z vládnoucí větve Poseidóna a poté jeho potomka Dia. A o tom vyprávějí mýty Hellady.

Tyto dny a události jsou na různých místech popisovány různě. Aby však Anunnaki - Nifilim měli vliv na pozemšťany, sepsali svůj příběh prostřednictvím proroka Henocha.

Tento Henoch se narodil mnohem později po velké válce mezi Atlantány a Hyperborejci a po velké potopě, která byla důsledkem této války.

Anunnaki si mysleli, že když lidi z Midgardu-Země spláchnou vodou potopy, smyjí z nich vzpomínky na minulé časy i na sebe jako na mimozemšťany z jiné planety, aby si mohli podmanit Zemi. Vždyť se rozhodli slepit za sebe Boha pro zbývající vyvolené otroky.

Vždyť všechno bylo potopeno, po nějaké době padla i pozemská Hyperborea, zamrznuvši a potopivši se do oceánu, zanikla i země Mu. Ti, kdo přežili, se museli skrývat v jeskyních a prchat před postupujícími ledovci. Právě v této době, v době obludné katastrofy, naše země Sva neboli Hyperborea svou jemnou sférou vstoupila a pro pozemšťany se stala Bělovodím neboli Irijem, na Východě jí nazývají Šambalou. Já jsem zůstala v Iriji, stejně jako moji okřídlení bratři a sestry. Vždyť jsme nemohli žít v tak silně zatíženém světě, který se propadl do třetí dimenze a stal se vaším světem.

Ale přesto já i moji bratři a sestry jsme občas přicházeli k vašim předkům, sestupující do vašeho světa, a zpívali jim písně a vyprávěli skazy o tom, jak a proč existuje svět, a jaký je a na čem spočívá.

Na svět přicházeli také bojovníci - andělé, kteří nyní také nemohli trvale přebývat ve vašem světě kvůli jeho tíži. Neustále však pokračovali ve vedení neúnavných válek s

Anunnaki na jejich území - Nibiru a Glorii. Andělské zástupy také pomáhaly přeživším pozemšťanům. Její vůdci se vydali konkrétně za těmi z lidí, které Anunnaki vytáhli z potopy jako své vyvolené, avšak vyvolené do otroctví. Jednalo se o předky Semitů.

O něco později se Anunnaki rozhodli, že ze zachráněných udělají speciálně vybrané dozorce nebo správce otroků. Uvědomili si totiž, že po potopě zůstali přeživší lidé. Začali z nich dělat skutečné otroky tím, že jim odebrali paměť. Ale paměť odstranili také svým vyvoleným a napsali jim svůj vlastní příběh o Bohu a jeho andělech.

Praví andělé však nikdy nesloužili ani Jahvem, ani Adonajovi, ani Sabaotovi - těmto anunnakijským ‚mudrcům‘, kteří vymysleli, jak ze všech na Zemi udělat otroky, a už neuzavírat více žádné smlouvy, ale pouze vybírat daň.

Andělé často přicházeli lidem na pomoc a Anunnaki tomu nemohli nijak zabránit. Pak začali vyprávět, že andělé jsou poslové Jahveho nebo prostě Hospodina, jako souhrnný obraz jeho vládnutí.

Ukázalo se však, že lidé si začali vzpomínat na Nifilim jako na ty, kteří sváděli pozemské ženy, a z nich se rodily obludy. Tehdy se objevil příběh o padlých andělech, že prý někteří z andělů upadli do hříchu, za což byli uvězněni v podzemích pekla..

Tak se narodil člověk s geny Anunnaki a jménem Henoch (Enoch) mezi lidmi vyvolenými Anunnaki, byl jimi opečováván a zasvěcován do jejich falešných spisů.

Kdysi byl Atlant'anem a začal si vzpomínat na Nifilimy, kteří unášeli atlantské ženy. Tehdy mu Anunnaki, s využitím Henochovy schopnosti vidět jemnohmotné světy, začali ukazovat falešné záznamy pole Země-Midgardu, jak by se u vás řeklo - film nebo fata morgánu. To vše vnímal jako vize dané shůry, což bylo to, co Anunnaki potřebovali. Henoch se tedy stal písařem nového příběhu, který mu Anunnaki vyprávěli a ukazovali, a sepsal Henochovu knihu.

V jeho vizích všichni andělé sloužili Bohu, který seděl na nebeském trůnu. Jenže on považoval za nebesa palác vládcy Glorie. A Nifilim v umělých tělech přijal za anděly. Tam mu také ukázali padlé anděle, kteří se spojovali s ženami na zemi, a jejich ošklivé děti. Přičemž byly ukázány jako obři a vyprávěli o nich takovým způsobem, aby lidé navždy zapomněli na světlé rasy obrů - Lemurijce, Faetonce - majících obrovský vzrůst. Podle Henochova příběhu - obři jsou potomci padlých andělů a to je vše. Anunnaki tedy rukou, přesněji řečeno Henochovými spisy, vymazali z dějin Země vzpomínku na nejstarší rasy, které ji obývaly, a také očernili rasu okřídlených andělů jako schopnou padnout a stát se hříšníky a démony, a nazvali je Nifilim. To však nebylo všechno. Těmito Henochovými spisy byla rasa andělů navždy připoutána v myslích lidí k jejich smyšlenému obrazu Boha-Hospodina, majícího otroky. Po tomto, jak byste řekli, informačním úderu, andělé v rámci Země zeslábli a mohou pouze zadržovat skutečné síly temnoty a ničit jen jejich otroky - démony.

Takto Anunnaki rozemleli lidstvo svými mlýnskými kameny, vyhodivše nás a bojovníky-anděly z pozemského světa, značně ho zatíživše a oslabivše anděly

informačně. Právě tíha vašeho světa nás k vám nepustí a značně omezuje naši pomoc. A anděly-bojovníky navíc brzdí anunnakijské informační zajetí.

Po sepsání těchto příběhů oslavujících velkého anunnakijského boha a jeho andělské služebníky, vzali Anunnaki Henocha na Glorii, aby ho využili pro své vlastní účely v jiných epochách na Zemi, tedy ve vaší budoucnosti.

Čas však již byl změněn. Svarog se probudil. Začalo jaro svarožího roku, což znamená, že energie Navi, z níž vzešli Anunnaki - Nifilim, každým dnem slábnou. A energie Pravi naopak sílí. A to znamená, že se k vám brzy dostanou naše písně Pravi, které rozptýlí lži, a andělé - okřídlení bojovníci světla budou moci zlomit okovy lží a ochránit Zemi spolu se světlymi příchozími z Čertogů Velké a Malé Medvědice a dalších světů, kteří nedávno dorazili do čertogu Jarila-Slunce a nyní bojují s Anunnaki a jejich služebníky - reptiloidy temnoty a šedými hmyzími rasami v kosmu i pod zemí (viz témata: Tajemství podzemní Země aneb neviditelná válka o planetu; Tajemství utajované třetí světové války).

Úsvit Svaroga všechno osvítí a lež zmizí, poněvadž je vytvářena temnotou. Nyní se ve vašem světě mění světlo, mění se svět sám, toliko na úrovni pro vás neviditelné. A vaše země - ta se stane novou Hyperboreou, znovuzrozenou z prachu, jako věčně povstávající Fénix.“

Ptačí hlas ztichl. A v záři krystalu hory Méru zavládlo ticho. Pták pohlédl svýma zlatýma očima do dálky, pronikl duhovými sférami a zamával ohnivými křídly.

A tam, v dálce začíná svítat. A slunce vychází zpoza zalesněných hor a zelených kopců, a třpytí se vody řeky...

Zapsala Valeria Kolcova 05.02.2016